

Erasmus+

Prvá vzdelávacia, vyučovacia a školiaca aktivita (LTTA)

Lezenie na skalách v prírodnej oblasti Ith, v Nemecku (08.06.2018 – 15.06.2018)

Piatok, 08.06.2018

...v piatok na poludnie sa naši dvaja žiaci Valika a Jakub a dvaja pedagógovia nabalení a odhodlaní objavovať nepoznané veci vydali na dlhú cestu školským autom zo Slovenska cez Poľsko až do Nemecka, konkrétne do prírodnej oblasti Ith do stanového kempu, aby podstúpili odvážne dobrodružstvo alebo aspoň vyskúšali, čo obnáša život v stanovom tábore a lezenie na skalách. Aby sa zúčastnili prvej vzdelávacej, vyučovacej a školiacej aktivity projektu Erasmus+ - One fo(u)r all – all fo(u)r one – Jeden za všetkých, všetci za jedného.

Prvý deň nám úplne zabralo cestovanie. Dostať sa do cieľa, takmer do najseverozápadnejšieho miesta na mape Nemecka si maximálne žiadalo cestovnú pauzu a tak sme si cestu rozdelili na polovicu a prenocovali v motoreste Orlik, v mestečku Legnickie Pole, v Poľsku blízko poľsko-nemeckej hranice.

Valika a Jakub boli trochu unavení, trochu zvedaví aj trochu napätí z toho všetkého, čo na nich v nasledujúcich dňoch čakalo, no zároveň povzbudzovaní svojimi učiteľmi a vopred pripraveným časovým harmonogramom celého týždňa, v ktorom si mohli pozerať program celého týždňa a získať tak istotu, kedykoľvek v cudzom priestore a v nových situáciách potrebovali.

Sobota, 09.06.2018

...na druhý deň, hneď po raňajkách sme pokračovali v ceste. Pred nami bolo ešte veľa kilometrov, ale Valika a Jakub to zvládali. Po niekoľkých krátkych pauzách na jedlo sme sa okolo 17:00 h. dostali konečne do nášho cieľa. Ešte nie do definitívneho cieľa, lebo náš prvý, zoznamovací večer sa odohrával na mládežníckej chate Finkenborn pri vrchu Klüt v Hamelne, niekoľko kilometrov od stanového tábora. Po obsadení svojich postelí a vybalení toho najnutnejšieho sa nás už ujalo šesť nedočkavých a zvedavých žiakov z Nemecka. Justin, Nico, Florian, Fabienne, Lena a Josey

a ich učitelia pripravení zoznamovať nás a už aj zapájať do loptových a tanierových hier na lúke, do prípravy večere aj do hrania kariet. Postupne prichádzali aj ďalší kamaráti, žiaci z Litvy a Anglicka, a partia sa pekne rozrastala.

Valika a Jakub nás milo prekvapili. Jakub svojou chcelosťou hrať prihrávky s loptou v kruhu úplne nových ľudí a Valika nemeckou slovnou zásobou a chuťou zapájať sa do rozhovorov so zahraničnými žiakmi aj učiteľmi.

Príjemné večerné posedenie okolo ohňa za rozprávkovo mihotavého svetla svätojánskych mušiek, krásnej hviezdnej oblohy a pod korunami stromov okolitého lesa v nás vyvolávalo pokoj. Žiaci sa začínali vnímať, povedali si svoje mená, povedali si na čo sa tešia, dozvedeli sa, čo ich na nasledujúci deň čaká. Učitelia všetko preložili. To, že sme zvládli svoj prvý večer v novom prostredí tak pokojne, nám dodávalo sebavedomie a energiu na zvládnutie ďalších dní.

Nedeľa, 10.06.2018

Deň nezačal veľmi dobre. Vonku pršalo a naša ambícia postaviť stanový tábor bola v ohrození. Flexibilne sme zmenili plány a namiesto cesty na lth sme sa vybrali pozrieť sa na mestečko Hameln trochu ináč, z výšky, z neďalekého vrchu Klüt. Žiaci si počas prechádzky začali vytvárať vlastné formy komunikácie, verbálne aj neverbálne, čo učiteľov veľmi tešilo. Jakub a Valika aj keď zdržanlivejší oproti ostatným, predsa spokojní a vnímaví, pozorovali situáciu a snažili sa ako-tak porozumieť a vyskúšať všetko, čo ostatní. Cestou z rozhľadne sme zišli až do centra mesta Hameln a pozreli si na námestí divadelne spracovanú Legendu

o potkaniarovi, ktorá je tak charakteristická pre toto mesto.

Pomedzi kvapky dažďa naše myšlienky tu a tam smerovali k nebu s prosebným očakávaním slnka, ktoré napokon predsa len zasvietilo. A tak sa mužská časť nášho osadenstva vybrala do kempu postaviť stany a pripraviť všetko potrebné.

Pondelok, 11.06.2018

Pondelok bol dňom odchodu z chaty Finkenborn a presunu do stanového tábora. Stanový tábor už stál, no zabezpečiť tak početnú skupinu jedlom si žiadalo premyslený plán a stratégiu ako urobiť veľmi, veľmi, veľmi veľké, ale zároveň ekonomické nákupy, aby bol vlk sýty aj ovca celá. Rozdelili sme sa na dve skupiny. Jedna skupina zbierala drevo na oheň...veľmi veľa dreva, pretože prognóza na počasie nadchádzajúcich dní nebola veľmi optimistická, bolo sa treba na zimu zabezpečiť, no a druhá skupina sa vybrala do mesta nakupovať.

Po splnených úlohách konečne prišiel moment, na ktorý sme sa celé týždne pripravovali....ideme sa poobzerať ku skalám! Už pri prechode po nerovnom teréne, pri schádzaní dole, alebo výstupe mierne strmými skalnatými chodníkmi sme videli určité predpoklady našich žiakov. Všimli sme si, ako si vedia poradiť s náročnejším terénom a čo asi môžeme pri výstupe na skaly od žiakov očakávať. Nie všetko bolo jednoduché, ale vo všetkom boli povzbudzovaní a vytrvalo motivovaní, aby to aspoň skúsili. Vrchol skaly sa zdal byť v nedohľadne a ich tváre neskrývali otázku, či tam hore naozaj budú musieť a či tam aj chcú vyliezť. Učítelia v tom už mali jasno, naozaj to bolo v pláne, no ešte nie v tento deň, v tejto chvíli ešte nie.

Utorok, 12.06.2018

Prvá noc v stane bola ľadová. Prikrývky nám nestačili. Vybaľovali sme všetko, čím sa dalo aspoň trochu viac ohriať. Ale boli sme statoční a všetko sme zvládli. Spoločne sme sa povzbudzovali, udržiavali dobrú náladu. Zvedavosť nás posúvala vpred. V ten deň sme išli už skutočne liezť. Jakub bol odhodlaný vystúpiť na vrchol skaly a Valika po prvotných rozpakoch, to chcela predsa aspoň vyskúšať. Prekonala obavy a nakoniec si výstroj obliekla. Na výstup išla len polovica skupiny. Pre ostatných bol pripravený výlet do jaskyne Rothsteinhöhle a prechádzka po nádherných zelených lúkach na trase medzi stanovým táborom a jaskyňou.

Pri skalách to vyzeralo nebezpečne ale aj vyzývavo zároveň. Niektorí žiaci vyliezli na vrchol sami, iní s pomocou profesionálneho horolezca a niektorí sa iba pozerali. Jakub a Valika to zvládli na výbornú. S pomocou osoby, ktorá ich pri lezení istila a druhej, ktorá s nimi liezla, zdolali skalú. Bolo vidieť, ako ich táto skúsenosť posilnila. Prekonali strach, odovzdali sa do rúk osoby, ktorej ani nerozumeli. Spolupracovali na základe gest a všetko to perfektne zvládli. Na vrchole skaly čakal už pán učiteľ Marek, ktorý lezcov prepínal na pevné lano a „v jeho rukách“ žiaci definitívne cítili istotu, pocit spokojnosti a radosť.

Po návrate do tábora, aj keď počasie nebolo najideálnejšie, sme si nenechali újsť ani kúpanie v jazere. Veď dreva na táborák sa nazbieralo dosť a tak sme sa po dni náročnom ale aj plnom zážitkov, a po kúpaní v jazere mohli okolo ohňa a popri zdieľaní zážitkov príjemne ohriať.

Streda, 13.06.2018

Napriek ďalšej chladnej noci Valika všetkých priateľsky zdraví a pýta sa, ako sa majú. Po raňajkách sa skupiny vymenili. Opäť išli niektorí liezť na skaly a tí druhí putovali cez zelené lúky do jaskyne. Tentokrát sme sa my s „čelovkou“ na hlave predierali cez úzke chodbičky Rothsteinhölle. Všetci sme sa tam pomestili. Strach zo stiesnených priestorov aj z pavúkov nás držal iba krátko.

Cestou späť sme si nazbierali lúčne kvety, z ktorých vznikli celkom pekné kytice. Keďže sa už žiaci v kempе celkom dobre udomácnili, čo znamenalo, že si popoludní vedeli nájsť spoločnú zábavu, či už na stromoch, pri hre s loptou alebo zbieraní dreva, pedagógovia mohli prebrať teoreticky budúce medzinárodné žiacke mobility. Diskutovalo sa o tom, ako sa dostanú na Slovensko, kde bude stretnutie žiakov v Litve, aké drahé to všetko bude.

Okolo 23:00 h. sa začala nočná hra. Žiaci museli prejsť sami cez les po chodníku osvetlenom iba sviečkami. Pred touto aktivitou mali naši žiaci spočiatku rešpekt, no niečo im dodávalo silu a Jakub prešiel po tmavom chodníku napokon sám. Valika potrebovala cítiť istotu a tak sme sa na lesnú cestičku vybrali spoločne. Aj to však bolo pre Valiku ďalšie malé víťazstvo.

Štvrtok, 14.06.2018

Posledný deň v stanovom tábore, posledný deň na skalách. Najodvážnejší z odvážnych dostali šancu vyliezť si na skalú nazývanú Ťava, ktorá je najstrmšou a najvyššou skalou vo vrchovine Ith. Žiaci a učitelia, ktorí tento náročný výstup mali potenciál zvládnuť vyliezali na skalú a zlaňovali ju buď sami alebo s pomocou profesionálneho horolezca. Ostatní mali v lese menej náročnú aktivitu, takzvanú „pokladovku“, tam hľadali ukryté poklady podľa indícií aj seba navzájom, nikto sa našťastie nestratil. Lovci pokladov neskôr obdivovali skalných odvážlivcov zdola, spod skaly.

Poobede sme sa rozlúčili s tímom z Anglicka, ktorý odchádzal domov ako prvý. Ostatní ostali do ďalšieho dňa.

Tradičiou kempu, ktorý roky organizuje Heinrich-Kielhorn-Schule, je aj grilovačka, na ktorú prišli viacerí kolegovia z nemeckej školy. Vo veľkom kuchynskom stane sa uskutočnila ceremónia odovzdávania certifikátov a po nej už nasledoval iba spoločenský večer.

Piatok, 15.06.2018

V piatok skoro ráno sa rozlúčili so všetkými a po týždni sa už aj s radosťou vraciame domov.

